

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er vist meget vanskeligt at stille sig herop og påstå, at jeg skulle have noget ønske om at frede dem, som gik med pengene, eller frede dem, som rådgav og var medvirkende til, at det skete. Faktisk må jeg vel have den ære at have lov at sige, at det er os, der med vores notat og med vores undersøgelser har gjort det, som myndighederne burde have gjort, nemlig sagt: Hvem er ansvarlig for, at det her er sket, og hvordan er det sket?

Jeg ved godt, at vi lavede et par fejl, da vi lavede den liste. Dem har vi rettet, og vi er nu i fuld gang med at lave en ny liste. Den kommer om nogle få uger, når alle har haft mulighed for at tage stilling til indholdet af den, og her kan vi dokumentere, at mere end 200 advokater i det her land havde fingrene mere eller mindre med i selskabstømmerprocessen. Dem skal vi nok gå efter.

Men ingen skal få mig til kun at gå efter den ene part, hvis der er flere parter i en sag. Og jeg mener altså, at skattemyndighederne og Folketingets flertal og i særdeleshed den regering, der var på det tidspunkt, har et afgørende ansvar for, at det her fik lov at rulle, at milliarderne fik lov at rulle ud af statskassen. Og det er jo ikke kun 2 mia. kr., vi taler om.

Jeg vil også gerne sige, at vores forslag ikke kun omhandler undersøgelser af de rene selskabstømmersager, men også de andre ulovligheder, der foregik i samme periode, hvor Palle Graff, chef i Told og Skat i dag, siger, at der var forsøg i den periode på at lænse statskassen for mellem 6 og 7 mia. kr. i løbet af 4 år.

Det var det, man var i gang med, og det var det, man var for langsom til at gribe ind over for, og det var det, man var med til at gøde jordbunden for med den måde, man agerede på herinde i Folketinget. Jeg synes, man må have mod til at stille sig op – hvis bare én ville stille sig op – og sige: Det er rigtigt, vi var nok lidt for langsomme, og der var nok noget, vi overså. Det håber jeg, der i hvert fald er én, der vil sige i løbet af debatten.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg fornemede nok, det var hensigtsmæssigt, at jeg indledningsvis bad hr. Aaen præcisere, hvad han egentlig mener med det, han vil klarlægge, hvilke myndigheder der skal involveres, og hvad han mener med begrebet økonomisk kriminalitet m.v. Jeg har dog alligevel sjældent

oplevet en forslagsstiller, som end ikke er i stand til at præcisere det, han selv vil have klarlagt, og hvilke myndigheder der skal involveres.

Nu står hr. Aaen så og siger, at det må vi jo sådan finde ud af under udvalgsbehandlingen. Er det virkelig den måde, hr. Frank Aaen vil aftvinge politiske partier en holdning til et foreliggende forslag på?

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det viser ganske eksakt, at hr. Aaens forslag er nøjagtig lige så tyndbenet og upræcist, som det var, da hr. Aaen hængte nogle navngivne advokater ud i dagspressen for at have været involveret i selskabstømnings, advokater, som det viste sig på intet tidspunkt havde været så meget som i forbindelse med selskaber, der blev tømt, end ikke havde været i bestyrelserne.

Så beklager hr. Aaen, at han har begået en fejl. Han har overset det. Ja tak, men hvad betyder det for de advokater, som med urette blev hængt ud? Forslaget er nøjagtig lige så tyndbenet, som hr. Aaens urimelige angreb på de personer var.

Må jeg så dernæst sige, at forslaget for det første er udtryk for en uanstændig og urimelig og uberettiget mistænkeliggørelse af myndighederne, myndigheder, som hr. Aaen ikke kan præcisere, men som jeg fornemmer først og fremmest må være de lokale told- og skattemyndigheder, Told- og Skattestyrelsen, eventuelt departementet.

Den opfattelse deler Venstre ikke.

De transaktioner, som det handler om i forbindelse med selskabstømmernes udnyttelse af skattegodtgørelsesordningen, uanset hvordan det nu er foregået, er så komplicerede, så indviklede, at det tager overordentlig lang tid, kræver overordentlig dyb indsigt, kræver overordentlig tæt samarbejde mellem myndighederne, for at man kan afdække det.

Enhver, der har blot en lille smule forstand på opklaring af økonomisk kriminalitet, burde sige sig selv, at det forslag, som hr. Aaen her kommer med, er vanvittigt. Og det er vanvittigt urimeligt at kritisere myndighederne, navnlig når man læser det notat, som ingen kan sætte en finger på, og som hr. Aaen selv kender, fra Told- og Skattestyrelsen, som Østre Landsret har lagt til grund, og som viser, hvordan man øjeblikkeligt i 1990 og i 1991 osv. iværksatte pilotprojekter, anmeldte folk til politiet, som havde misbrugt systemet.

Det deltagte Venstre ikke i.